

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.010 van 13 maart 2003
in de zaak A. 73.334/VII-15.247.**

In zake : de n.v. VAN DE WALLE-LIEVENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. RYCKAERT,
kantoor houdende te EEKLO,
Koningin Astridplein 14

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. VAN DE WALLE-LIEVENS op 20 februari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996 waarbij het beroep van Luc PIERARD ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 juli 1996, houdende het verlenen aan de verzoekende partij van de milieuvergunning voor het exploiteren van een betoncentrale, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Evergem, Afd. 4, sectie A, percns. 271/a aan de Assenedestraat te Evergem wordt ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 70.167 van 11 december 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting, ingediend door de verzoekende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 6 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. CARMELIET die, loco Advocaat L. RYCKAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 16 juli 1997 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem aan de verzoekende partij een milieuvergunning voor het uitbaten van een betoncentrale gelegen aan de Assenedestraat te Evergem.

Het betreft een nieuwe inrichting.

1.2. De n.v. GASCO en Luc PIERARD stellen beroep in tegen deze milieuvergunning. In de beroepschriften wordt gewezen op de te verwachten stof- en geluidshinder en verkeersoverlast.

1.3. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen ingewonnen.

- De AROHM adviseert gunstig, gelet op de ligging in een industriegebied volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone.
- De AMINAL adviseert ongunstig.
- De Vlaamse Milieumaatschappij onthoudt zich van advies.
- De provinciale milieudeskundige adviseert ongunstig.
- Tenslotte adviseert ook de provinciale milieuvergunningscommissie ongunstig.

1.4. Op 19 december 1996, nadat de beslissingstermijn met één maand was verlengd, neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de bestreden beslissing.

De beroepen worden ingewilligd en de vergunning wordt geweigerd.

Het bestreden besluit bevat volgende overwegingen :

"Overwegende dat voorliggende aanvraag de inplanting van een nieuwe betoncentrale met een capaciteit van 480 m³/dag betreft;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' gelegen is in een industriegebied, bestemming waarmee de inrichting verenigbaar is; dat op ca. 500 m een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter ligt; dat de onmiddellijke omgeving matig bebouwd is; dat weliswaar dient gewezen op het vrij rustig leefklimaat van de omgeving dat eerder aanleunt bij een woongebied met landelijk karakter; dat de grond in de onmiddellijke omgeving trouwens als cultuurgrond dienstig is;

Overwegende dat het dossier diverse maatregelen (automatische sproeiers, half open compartimenten voor de grondstoffen, cementopslag in volledig gesloten silo's, ...) (sic); dat mits het nemen van deze voorgestelde maatregelen de stofhinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan blijven;

Overwegende dat de geluidsproductie vnl. afkomstig is van de betonmolen, de transportbanden, de aanvoer van de grondstoffen en afvoer van de geproduceerde beton (480 m³/dag) ; dat een beperking van de geluidsproductie vnl. afkomstig van de transportbanden (door overkapping of eventueel door gedeeltelijke installatie ondergronds) niet voorzien is; dat in het Collegebesluit de inkapseling van de betonmolen als bijzondere voorwaarde werd opgelegd; dat het evenwel twijfelachtig is of het volledig inbouwen van de betonmolen haalbaar is en of bij gedeeltelijke inkapseling aan de Vlaremnormen inzake geluid kan voldaan worden, gezien de geringe afstand tot de woonkern; dat geluidshinder t.o.v. de woningen gelegen op een afstand van 70 m bijgevolg geenszins uitgesloten is;

Overwegende dat enkel huishoudelijk afvalwater wordt geproduceerd (max. 0,03 m³/dag) afkomstig van de voorziene sanitaire installatie; dat het bedrijfsafvalwater in een gesloten circuit wordt gehouden en hergebruikt wordt in het productieproces;

Overwegende dat de beoogde productiecapaciteit van de inrichting 480 m³/dag is; dat met de huidige capaciteit van de betonmixers (6 m³ à 12 m³) de bijkomende verkeershinder op ca. 50 betontransporten per dag te schatten is, waarbij tevens rekening dient gehouden met de aanvoer van de benodigde grondstoffen; dat de bijkomende verkeershinder dus een gevoelige overlast zal veroorzaken voor de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat tevens dient gewezen op de smalle Assenedestraat die ongeschikt is voor zwaar vrachtvervoer (breedte ca. 3 m betonverharding met laterale asfaltstroken met een breedte van 1 m) en de beperkte toegangsmogelijkheden tot de Assenedestraat (via de dorpskernen van Rieme, via de verderop gelegen woningen van de Assenedestraat of via de bochtige en smalle andere toegangswegen, nl. de Callemansputteweg, de Callemansputtestraat en de Callemansputte); dat de nieuwe toegangsweg langs de spoorweg waarnaar de exploitant verwijst niet in de nabije toekomst is gepland;

Overwegende dat de inrichting rekening houdend met haar kenmerken en omvang, en rekening houdend met de ligging ten overstaan van gebieden die hindergevoelig zijn (bv. vanwege de belangrijkheid van de woonfunctie), een te grote negatieve impact zou hebben op mens en leefmilieu, inzonderheid door de overmatige geluidshinder die zij veroorzaakt;

Overwegende dat de inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de omgeving; dat de milieuvergunning dient geweigerd te worden";

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van "de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen" en de "schending van de motiveringsplicht"; dat de verzoekende partij in essentie doet gelden wat volgt :

1. In alle adviezen, behalve dat van de AROHM, wordt vertrokken van een verkeerde premisse, namelijk dat de inrichting gelegen is in een ambachtelijke zone, terwijl zij in een industriegebied ligt. Bij een juiste premisse hadden de adviezen er ongetwijfeld totaal anders uit gezien.
2. De verwerende partij gaat voorbij aan de visu vast te stellen objectieve feiten. Hoe kan er immers sprake zijn van een vrij rustig leefklimaat en van de belangrijkheid van de woonfunctie als het gebied de bestemming industriezone kreeg en er in dat gebied reeds meerdere jaren zware industrie is gevestigd. Het is niet ernstig en zelfs tegenstrijdig een gebied te bestemmen als industriezone en tegelijkertijd te stellen dat moet worden gewezen op het vrij rustig leefklimaat en de belangrijkheid van de woonfunctie. Bovendien is de motivering in rechte onjuist, nu een industriegebied het gebied bij uitstek is voor de vestiging van industrie. Een betoncentrale klasse 2 is ten andere

alles behalve zware industrie. De verwerende partij probeert tegen de gegevens van het gewestplan in een industriegebied het karakter van een woongebied met landelijk karakter te geven. Het advies van de AROHM werd op onvoldoende gemotiveerde wijze ter zijde geschoven.

3. De motivering op het vlak van de geluidshinder berust niet op feiten doch enkel op vermoedens en hypothesen. Nergens wordt aangetoond dat een betoncentrale dermate veel geluid maakt dat niet zou zijn voldaan aan de door Vlarem II gestelde normen. De vraag stelt zich waarom niet zonder meer wordt verwezen naar de normen van Vlarem II. De verwerende partij verwijst naar woningen welke op 70 meter afstand zijn gelegen, dit terwijl het woongebied gelegen is op 500 meter afstand. Bovendien wordt genegeerd dat in het betreffende gebied meerdere en zwaardere industrie gevestigd is die geluidshinder teweegbrengt. De aanvoer van grondstoffen, productie en vervoer van eindproducten voor bedrijven als RHONE POULENC, OLEOFINA en GASCO gaan gepaard met geluidshinder.
4. De overheid plant een industriegebied met de Assenedestraat als toegang, zodat zij thans wel wat laat tot de bevinding komt dat deze straat niet geschikt zou zijn voor zwaar vrachtverkeer. De Assenedestraat wordt reeds dagelijks gebruikt voor zwaar vrachtvervoer, gezien de reeds aanwezige zware industrie. Bovendien is een nieuwe toegangsweg wel degelijk gepland en op het bijzonder plan van aanleg ingeschreven. Deze toegangsweg zal een goede ontsluiting geven;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt wat volgt :

"1. In haar eerste middel voert verzoekster de schending van de motiveringsplicht aan.

Volgens verzoekster zouden de adviezen, die overwegend ONGUNSTIG waren, er anders uit gezien hebben indien ze er van uit zouden gegaan zijn dat het bedrijf gelegen was in een industriegebied.

Het is inderdaad zo dat AMINAL en de provinciale milieudeskundige er van uit gingen dat het bedrijf gelegen is in een KMO-zone. Dit was evenwel niet de reden van hun ongunstige adviezen daar deze vnl. betrekking hadden op de geluidshinder en de onvoldoende uitgeruste toegangsweg.

Ook de Provinciale Milieuvergunningscommissie leverde immers een ONGUNSTIG advies om die redenen, terwijl zij er wel van uitging dat het bedrijf gelegen is in een industriegebied.

Ook de Bestendige Deputatie betwist niet dat het bedrijf gelegen is in een industriegebied. Zij beweert ook niet dat het gaat om een 'industriegebied met

landelijk karakter', zoals verzoekster stelt in haar verzoekschrift. De Bestendige Deputatie houdt evenwel wel rekening met het specifieke karakter van de omgeving van de inrichting. Op ca. 70 m ligt bv. een woonkern met een 10-tal woningen, op ca. 120 m een 6-tal woningen. Deze omgeving vertoont de kenmerken van een woongebied met landelijk karakter. De grond aldaar wordt trouwens als cultuurgrond gebruikt.

De Bestendige Deputatie achtte het dan ook nodig om met deze specificiteit rekening te houden, zonder dat ze evenwel het gunstig advies van de AROHM negeerde. De Bestendige Deputatie stelt in haar besluit immers dat de inrichting verenigbaar is met de bestemming van het gebied. Zij wijst daarnaast op het speciale karakter van de omgeving, maar zij stelt niet dat de inrichting daardoor niet verenigbaar is met het gebied waarin ze gelegen is. Er waren andere aspecten die de Bestendige Deputatie afdoend vond om de vergunning te weigeren, nl. geluidsoverlast en verkeershinder.

Volgens verzoekster zijn de overwegingen van de Bestendige Deputatie m.b.t. geluidshinder louter gebaseerd op vermoedens en hypothesen.

Het feit dat zowel de deskundige van AMINAL, de provinciale milieudeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie van mening zijn dat de geluidshinder voor de dichtstbijgelegen woonkernen niet uitgesloten is, is niet louter speculatief maar vloeit voort uit de jarenlange ervaring die zij in deze materie vergaard hebben. Dit stelde hen in staat er op te wijzen dat de volledige inkapseling van de betonmolen nauwelijks te verwezenlijken is en dat een gedeeltelijke inkapseling geen garanties biedt voor het voldoen aan de Vlare II-geluidsnormen. Bovendien zijn er voor de geluidshinder afkomstig van de transportbanden geen maatregelen voorzien. De deskundigen konden dan ook niet anders dan hieruit te besluiten dat de beperking van de geluidshinder onvoldoende gegarandeerd is. Zij konden evenwel niet ter plaatse gaan om de geluidshinder vast te stellen aangezien het bedrijf nog niet in werking is.

Verzoekster haalt ook aan dat de verkeersoeverlast niet voldoende gemotiveerd werd en dat er geen rekening werd gehouden met een aantal zaken.

Nochtans blijkt uit het besluit duidelijk welke de beweegredenen waren van de bestendige deputatie om het aspect van de verkeersoeverlast negatief te beoordelen, nl. toename van de transporten (min. 50 per dag) en de smalle, bochtige en slechte toegangsweg, waarvoor er in de nabije toekomst geen alternatief geboden wordt.

Het lijkt dan ook geen twijfel dat het verkeer zal toenemen en de nodige hinder zal teweegbrengen voor de omgeving.

In het algemeen kan dan ook gesteld worden dat er niet voldoende garanties werden geboden opdat het bedrijf geen overmatige hinder zou veroorzaken.

Het eerste middel is niet ernstig";

2.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij repliceert dat de vergunning is geweigerd omwille van de omgeving, dat de vraag zich stelt waarom op die plaats dan eigenlijk een industriezone wordt ingeplant, dat de motivering van de bestreden beslissing allesbehalve begrijpelijk is, dat ten aanzien van hetzelfde gebied de inplanting van industrie wordt verboden aan de ene omdat in de nabijheid een woongebied met landelijk karakter is gelegen, terwijl aan de andere de uitbating van industrie en de verdere uitbating wordt toegelaten om reden dat één en ander zich afspeelt in industriezone, dat de verwerende partij dan ook voorbijgaat aan de feitelijke

gegevens van het dossier en de begrippen als industriegebied en de aanwezigheid van zware industrie miskent, dat de verdere uitbreiding van deze site naar het Gentse havengebied een gegeven is waarvan thans de concrete resultaten pas kunnen worden gezien, dat dit een gegeven is waarvan de verwerende partij ten tijde van haar besluitvorming niet onwetend kon zijn, dat hetzelfde dient gezegd in verband met de ontsluiting van het gebied, dat er immers een nieuwe toegangsweg komt naar het industriegebied, maar dat de verwerende partij in gebreke blijft aan de Raad van State stukken voor te leggen, dat van een rustig leefklimaat allesbehalve sprake is, dat de motivering onbegrijpelijk is en rechtens onaanvaardbaar is, want zij komt er op neer dat de inplanting van bedrijven in een industriezone onmogelijk is, dat zich de vraag stelt waar een betoncentrale klasse 2 dan nog kan worden ingeplant, dat een motivering beleidsmatig aanvaardbaar moet zijn, hetgeen in casu allesbehalve het geval is, dat de bestreden beslissing geensdeels te rijmen valt met de duidelijke beleidsopties van de verschillende overheden betreffende het besproken gebied in functie van de verdere ontwikkeling van de kanaalzone; dat zij tenslotte nog opmerkt dat de verwerende partij de documenten waaruit blijkt dat aan een ander bedrijf op dezelfde plaats wel een vergunning werd verleend, niet zomaar terzijde kon schuiven, zeker nu het bedrijf in kwestie een schrootopslagplaats is die hinderlijker is dan een betoncentrale en meer transporten teweegbrengt;

2.4.1. Overwegende, wat de eerste grief betreft, dat wordt vastgesteld dat noch in de adviezen noch in het bestreden besluit de verenigbaarheid van de geplande inrichting met de geldende planologische voorschriften ter discussie wordt gesteld; dat in het bestreden besluit zelfs expliciet wordt gesteld dat de inrichting volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen is in een industriegebied, bestemming waarmee de inrichting verenigbaar is; dat de vergunning negatief werd geadviseerd en beoordeeld louter op grond van milieuhygiënische motieven; dat de grief van de verzoekende partij dat in sommige adviezen sprake is van de ligging van de inrichting in een KMO-zone in plaats van in industriegebied dan ook niet relevant is;

2.4.2. Overwegende, wat de tweede en de derde grief betreft, dat de geplande klasse 2-inrichting is gelegen in industriegebied; dat nergens in het bestreden besluit duidelijk wordt gemaakt in welk soort gebied op stedenbouwkundig vlak de woningen die blijkens het bestreden besluit de vergunning in de weg staan, zijn gelegen; dat dit overigens ook niet blijkt uit de verstrekte adviezen; dat nochtans de graad van tolerantie vanwege omwonenden voor hinder teweeggebracht door de exploitatie van een industriële inrichting gelegen in een industriegebied mede afhangt van de stedenbouwkundige ligging van hun woningen; dat aldus dergelijk gegeven een belangrijk element vormt bij de beoordeling van het hinderaspect;

2.4.3. Overwegende, wat de vierde grief betreft, dat vooreerst niet blijkt dat het motief gestoeld op de "smalle Assenedestraat" een decisief weigeringsmotief uitmaakt; dat de gehanteerde term "tevens" eerder wijst op een bijkomstig argument; dat de verzoekende partij niet betwist dat dezelfde straat thans reeds dagelijks wordt gebruikt door vrachtwagens ten behoeve van andere op het industrieterrein gevestigde bedrijven, zodat niet valt in te zien hoe dezelfde straat voor dat vrachtverkeer wel geschikt is, en voor het vrachtverkeer ten behoeve van de inrichting van de verzoekende partij, niet geschikt is;

Overwegende dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996 waarbij het beroep van Luc PIERARD ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 juli 1996, houdende het verlenen aan de n.v. VAN DE WALLE-LIEVENS van de milieuvergunning voor het exploiteren van een betoncentrale, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Evergem, Afd. 4, sectie A, percns. 271/a aan de Assenedestraat te Evergem wordt ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien maart tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.